

— I ja velju! — završi Božo i dotakne se desnom svoje mornarske kape .

U to glas broskoga zvona oglasi podne i da se »straže« mijenjaju, pa su i naši prepustili kormilo drugoj dvojici. —

Eskadru je pratilo najljepše vrijeme. Nije bilo dana, a da se nije na dulje ili kraće po onoj silnoj morskoj pučini prostrla najveća tišina, ali opet bi se javljao i pogodni vjetrić, koji je eskadru nosio prema njezinu cilju. Božo bi znao češće reći Marku, kad je bio njihov red na kormilu:

— Prelijepo nas vrijeme prati. Ne sviđa mi se.

— Ne sviđa se ni meni, jer kad nastupi tišina vruće je kao u paklu; pogotovu pod palubom.

— Znaš, Marko, što ću ti reći: u svakom zlu ima nešto dobra. Promisli, molim te, da nam je vjetar u krmu, kako bi se morali napinjati naši veslači da im teretne galije ne umaknu.

— Vidiš, na to nisam ni mislio. Pravo kažeš!

— Bog vidi, i on upravlja svima i svačim na svijetu. —

Sukao se tako dan za danom, pa je istom pod večer petnaestoga dana, otkad su krenuli iz Mletaka, eskadra spustila sidro pod Manfredonijom, malenim gradom na podnožju brda Gargano. Uvala Manfredonije je vrlo prostrana, ali nije duboka. Manfredonija je bila prva postaja, gdje je trebalo iskrcati robe ne samo za taj grad, već i za obližnje: Barlettu, Trani i Molfettu, odakle su razni trgovci poslali manje brodice, na kojima se roba prevažala. Kad se je iskrcalo što je bilo određeno za te gradove, krcala se je ona roba, koju su odanle trgovci slali u dalje luke. Eskadra je naime imala da pohodi Brindisi, Otranto, pa sve važnije luke na Siciliji, gdje je pak čekao velik teret razne robe. Od Sicilije trebalo je krenuti put Sjeverne Afrike i zaustaviti se pod Tunisom, Alžinom, Oranom, i konačno pod Tangerom. U tim su se lukama zamijenjivali obrtni proizvodi mletački sa sirovinama, što su oni narodi, navikli na periodični dolazak mletačkoga brodovlja donášali iz unutrašnjosti Afrike. A kad se obave poslovi pod Tangerom, eskadra je imala nastaviti plovidbu duž obale Španije, Portugala i Francuske, pa onda dalje u Englesku i Nizozemsku. —

Prije nego li je sunce slijedeći dan granulo, razlijegao se s »Glorie« zvuk trublje čitavom uvalom Manfredonije. Bilo je naime propisano, da se galijoti »imadu svaki osmi dan valjano oprati i očistiti; a također da im se imaju obrijati glave i brade. Onoga, koji bi se ugnuo kojemu od tih propisa,